

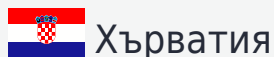
[Начало](#) > ... > [Семейноправни Въпроси И Наследство](#) > [Издръжка На Членове На Семейството](#) > [Croatia](#)

Издръжка на членове на семейството

Съдържание,
предоставено от

European Judicial Network
(in civil and commercial
matters)

1.1 Какво означават на практика понятията „издръжка“ и „задължение за издръжка“? Кои лица са задължени да изплащат издръжка на друго лице?

Издръжката представлява задължението и правото на родители и деца, съпрузи и несемейни партньори, както и на роднини по права линия, доведени/заварени деца и съпрузи на родители, както е предвидено в Закона за семейството (*Obiteljski zakon*). Тези лица допринасят за взаимната си издръжка в съответствие със собствените си възможности и с нуждите на издръжаното лице в съответствие с този закон.

На първо място задължението за издръжка пада върху родителите на дете, което е малолетно или непълнолетно. Родителите, които са в състояние да работят, не могат да избегнат задължението си да полагат грижа за своето малолетно или непълнолетно дете. Ако родител не издържа малолетно или непълнолетно дете, бабата и дядото от страната на въпросния родител трябва да издържат детето. Съпруг на родител трябва да издържа малолетно или непълнолетно доведено/заварено дете, ако то не може да получи издръжка от своя родител.

Родителите са длъжни да издържат пълнолетно дете, което посещава средно училище, университет или е записано в професионално обучение в съответствие със специални разпоредби, или което посещава основно или средно образование за възрастни, и което редовно и надлежно изпълнява своите задължения, до максимум 26-годишна възраст.

Родителите са длъжни да издържат пълнолетно дете, което е завършило образованието си, но не може да си намери работа в продължение на 1 година след завършване на образованието, при условие че детето не е навършило 26 години. Задължението за издръжка на навършило пълнолетие дете се прекратява преди изтичането на 1 година след завършване на образованието в момента, в който детето навърши 26 години.

Родителите са длъжни да издържат пълнолетно дете, ако то е неработоспособно поради тежка и трайна болест или увреждане, докато съответната нетрудоспособност съществува.

Пълнолетно дете е длъжно да издържа родител, който е нетрудоспособен и не разполага с достатъчно средства за живот или не може да получи такива средства от собственото си имущество. Пълнолетното доведено/заварено дете трябва да издържа съпруга на своя родител, ако съпругът на родителя е неработоспособен и не разполага с достатъчно средства за живот или не може да получи такива средства от собственото си имущество, както и ако е издържал или е полагал грижи за доведеното/завареното дете през продължителен период от време. Пълнолетният внук трябва да издържа своите баба или дядо, ако тези баба или дядо са нетрудоспособни и не разполагат с достатъчно средства за живот или не могат да получат такива средства от собственото си имущество, и ако те са издържали или са полагали грижи за внука през продължителен период от време.

Съпруг, който не разполага с достатъчно средства за живот или не може да получи такива средства от своите активи, като в същото време е нетрудоспособен или не е в състояние да си намери работа, има право на издръжка от другия съпруг, ако въпросният съпруг има достатъчно средства и възможности за предоставяне на такава издръжка. Правилата за издръжка на съпрузите се прилагат съответно към издръжката на несклучили брак партньори за продължителността на фактическото съпругеско съжителство.

2 2 До каква възраст детето има вземане за издръжка? Съществуват ли различни правила относно вземанията за издръжка на ненавършили пълнолетие лица и на възрастни?

На първо място задължението за издръжка пада върху родителите на дете, което е малолетно или непълнолетно. Ако родител не издържа малолетно или непълнолетно дете, бабата и дядото от страната на въпросния родител трябва да издържат детето. Съпруг на родител трябва да издържа малолетно или непълнолетно доведено/заварено дете, ако то не може да получи издръжка от своя родител.

Родителите са длъжни да издържат пълнолетно дете, което посещава средно училище, университет или е записано в професионално обучение в съответствие със специални разпоредби, или което посещава основно или средно образование за възрастни, и което редовно и надлежно изпълнява своите задължения, до максимум 26-годишна възраст.

Родителите са длъжни да издържат пълнолетно дете, което е завършило образованието си, но не може да си намери работа в продължение на 1 година след завършване на образованието, при условие че детето не е навършило 26 години. Задължението за издръжка на навършило пълнолетие дете се прекратява преди изтичането на 1 година след завършване на образованието в момента, в който детето навърши 26 години.

Родителите са длъжни да издържат пълнолетно дете, ако то е неработоспособно поради тежка и трайна болест или увреждане, докато съответната нетрудоспособност съществува.

Пълнолетно лице е лице, което е навършило 18 години.

3 3 Следва ли да сезирам до компетентен орган или съд, за да получа издръжка? Кои са основните елементи на тази процедура?

Трябва да се свържете с хърватския институт за социална закрила (*Hrvatski zavod za socijalni rad*).

Въпросите по издръжката може да се уреждат с процедурата по задължително консултиране. Задължителното консултиране се провежда преди образуването на бракоразводното производство, когато съпрузите имат общо малолетно или непълнолетно дете, и преди образуването на други съдебни производства, свързани с родителските грижи и личните отношения с детето. Разпоредбите на Закона за семейството относно задължителното консултиране преди започването на бракоразводно производство, ако е налице общо малолетно или непълнолетно дете, се прилагат и по отношение на задължителното консултиране преди започването на производство относно родителските грижи и личните отношения с детето, ако родителите на детето се разделят. Задължителното консултиране започва, когато една от страните подаде молба до Хърватския институт за социална закрила. Ако родителите не са постигнали споразумение относно план за съвместни родителски грижи, Хърватският институт за социална закрила ще им препоръча да се опитат да постигнат споразумение в рамките на семейна медиация, в съответствие с разпоредбите на Закона за семейството.

Издръжката може да бъде уредена чрез семейна медиация, в която страните се опитват да разрешат семейните си въпроси по взаимно съгласие с помощта на семейни медиатори. Членовете на семейството участват в семейната медиация доброволно. Основната цел на семейната медиация е да се постигне споразумение относно съвместните родителски грижи и други въпроси, засягащи детето. Планът за съвместни родителски грижи или други договорености, постигнати по време на семейна медиация, подлежи на изпълнение, ако бъде одобрен от съда в извънсъдебно производство по искане на страните. Семейната медиация може да се проведе независимо от съдебното производство — преди започване на

съдебно производство, по време на протичането му или след неговото приключване.

Размерът на издръжката, която трябва да плаща родителят, с когото детето не живее, може да се уреди също така от плана за съвместни родителски грижи, които родителите могат да изготвят сами по време на задължителните консултации, както и по време на семейната медиация. Ако даден план за съвместни родителски грижи се подаде до съда в извънсъдебно производство за проверка, той става изпълним в съответствие със Закона за семейството.

Детето може да предяви иск за издръжка в рамките на опростено извънсъдебно производство за определяне на издръжка. Страните по това производство са детето и родителят, който не живее с него. В производството за издръжка детето се представлява от родителя, с когото живее. Компетентен за произнасяне в рамките на опростено производство за издръжка, освен съда с обща териториална компетентност, е съдът по мястото, където детето има местожителство или пребиваване.

Съдебните решения по иски за издръжка се постановяват в брачни спорове, в дела за определяне на майчинство или бащинство и в дела за родителски грижи, в съответствие със Закона за семейството.

В случай на развод съпрузите могат да постигнат споразумение за издръжка, в което се определя размерът на издръжката, как се изпълнява това задължение и продължителността на задължението за издръжка. Съпрузите могат да сключат споразумение за издръжка в писмен вид и да го представят пред съда за одобрение в извънсъдебно производство, което го превръща в обвързващо споразумение с изпълнителна сила.

4 4 Може ли да бъде подадена молба от името на роднина (ако да, в каква степен на родство) или дете?

Страните по производството за издръжка на дете са детето и лицето, от което се изисква да го издържа по Закона за семейството. Детето се представлява от родителя, с когото живее. Ако родителят, с когото детето живее, се съгласи, Хърватският институт за социална закрила представлява детето в производството за издръжка.

Освен Хърватският институт за социална закрила право да участва в производството продължава да има родителят, с когото живее детето. В случай на противоречие между действията, предприети от хърватския институт за социална закрила, и тези на родителя, с когото живее детето, съдът ще вземе предвид всички обстоятелства, и по-специално благосъстоянието на детето и ще прецени дали да вземе предвид действията на Хърватския институт за социална закрила или тези на родителя.

Хърватският институт за социална закрила трябва да действа от името на детето и да образува и води производството за издръжка или за увеличаване на сумата за издръжка, ако родителят, с когото детето живее, не е упражнил това право поради неоснователни причини в продължение на повече от три месеца след придобиване на правото от страна на детето. Хърватският институт за социална закрила представлява детето в производства за издръжка, в случай че детето е под грижите на друго физическо или юридическо лице. В такива случаи родителите на детето нямат право да действат в производства от името на детето заедно с Хърватския институт за социална закрила и техните правомощия да представляват детето се прекратяват, когато Хърватският институт за социална закрила завежда дело от името на детето.

В съответствие с разпоредбите на Гражданския процесуален закон (*Zakon o parničnom postupku*) само адвокат може да представлява страна като пълномощник, освен ако в закона не е предвидено друго. Дадена страна може да бъде представлявана от роднина по права линия, брат, сестра или съпруг, който действа като пълномощник, при условие че те са напълно дееспособни и не упражняват неправомерно адвокатска практика.

5 5 Ако възнамерявам да заведа дело по случая, как мога да разбера кой е компетентният съд?

В случаите на спорове относно законоустановена издръжка, в които ищецът е лицето, което търси

такава издръжка, компетентният съд — освен съда с обща териториална компетентност — е този, на чиято територия ищецът живее или пребивава. Ако в спорове за законоустановена издръжка с международен елемент, е компетентен съд в Хърватия, поради това че ищецът живее или има обичайно местопребиваване в Хърватия, териториално компетентен е съдът, на чиято територия е местоживеенето или обичайно местопребиваване на ищеца. Ако съд в Хърватия е компетентен, поради това че ответникът има недвижимо имущество в Хърватия, от което може да се събере издръжка, териториално компетентен е съдът, на чиято територия се намира това имущество.

Компетентен да одобри план за съвместни родителски грижи е съдът, който има обща териториална компетентност по дела с участието на детето.

Компетентен да одобри споразумение за издръжка на дете е съдът, който има обща териториална компетентност по дела с участието на детето.

Компетентен да одобри споразумението за издръжка на съпруг е съдът, на чиято територия съпрузите имат общо местожителство. Ако съпрузите нямат общо местожителство, компетентността принадлежи на съда, на чиято територия съпрузите са имали последното си общо местожителство. Ако съд в Хърватия е компетентен да одобри споразумение за издръжка на съпруг, тъй като съпрузите са имали последното си общо местожителство в Хърватия, компетентността принадлежи на съда, на чиято територия съпрузите са имали последното си общо местожителство или обичайно местопребиваване.

Компетентен за произнасяне в рамките на опростено производство за издръжка, освен съда с обща териториална компетентност, е съдът по мястото, където детето има местожителство или пребиваване.

6 6 В качеството ми на ищец трябва ли да ползвам услугите на посредник, за да заведа дело (напр. адвокат, централен или местен орган и др.)? Ако това не е необходимо, кои са приложимите процедури?

Съгласно член 89а от Гражданския процесуален кодекс страните могат да извършват действия по време на производството лично или чрез своя пълномощник, но съдът може да покани представляваната от пълномощник страна да се яви пред съда лично, за да декларира определени факти, които трябва да бъдат установени в хода на съдебния процес. Само адвокат може да представлява страна като пълномощник, освен ако в закона е предвидено друго. Съгласно третия параграф на член 89а дадена страна може да бъде представлявана от роднина по права линия, брат, сестра или съпруг, който действа като пълномощник, при условие че те са напълно дееспособни и не упражняват неправомерно адвокатска практика.

7 7 Трябва ли да заплатя такси, за да заведа дело? Ако това е така, какъв е техният вероятен размер? Ако моите финансови средства са недостатъчни, мога ли да получа правна помощ за покриване на разходите по процедурата?

Съгласно член 1 от Закона за съдебните такси (*Zakon o sudskim pristojbama*) съдебни такси се заплащат за всички производства, провеждани в съда. Размерът на таксата се определя според Тарифата на съдебните такси (*Tarifa sudskih pristojbi*).

В член 16 от Закона за съдебните такси е предвидено, че децата като страни в производство по иск за издръжка или в производство, свързано с искове, произтичащи от това право, са освободени от съдебни такси.

Съгласно член 172 от Гражданския процесуален закон начинът, по който се упражнява правото на освобождаване от плащането на съдебни разходи и правото на професионална правна помощ, както и условията, при които се прави това, са определени в отделен нормативен акт, с който се урежда безплатната правна помощ. Съгласно член 176, ако дадена страна е упражнила право на освобождаване

от съдебни такси въз основа на отделния закон за правна помощ и ако в хода на производството съдът установи, че страната е в състояние да заплаща съдебните разходи или такси, съдът незабавно уведомява компетентния публичен орган.

В Закона за безплатната правна помощ (*Zakon o pomoći besplatnoj pravnoj*) се определят целта, бенефициерите и видовете безплатна правна помощ, доставчиците на правна помощ, условията и процедурата за получаване на правна помощ, трансграничната правна помощ, финансирането на правната помощ и надзорът върху изпълнението на Закона. Законът за безплатната правна помощ не се прилага, ако правната помощ е предоставена въз основа на друг нормативен акт.

8 8 Какъв вид издръжка е вероятно да бъде присъдена от съда? Как се изчислява размерът на издръжката? Може ли съдебното решение да бъде преразгледно при промяна в издръжката на живота и семейните обстоятелства? Ако това е така, по какъв начин се извършва преразглеждането (напр. посредством система за автоматично индексирание)?

Издръжката за дете винаги се определя като конкретна парична сума.

Родителят, с когото живее детето, участва в своя дял от задължението за издръжка чрез предоставяне на всекидневни грижи за детето, а родителят, който не живее с детето, изпълнява задължението за издръжка чрез покриване на материалните потребности на детето под формата на финансова подкрепа.

Общата сума на материалните потребности на детето, определена от съда в хода на съдебния спор, е свързана с разходите за жилище, храна, облекло, поддръжка, хигиена, образование, здравеопазване, както и други подобни разходи, свързани с детето. Общата сума на материалните потребности на детето се определя в съответствие със стандарта на живот на родителя, който е задължен да плаща издръжката.

Детето може да има повишени материални нужди, ако се нуждае от постоянни грижи поради здравословното си състояние, което следва да се вземе предвид при определяне на размера на издръжката в гражданското производство.

Общите възможности на родителя, дължащ издръжката, се определят от съда в хода на гражданско производство и са свързани с доходите и финансовото състояние на този родител към момента на определяне на издръжката.

Веднъж годишно и най-късно до 1 април на текущата година министърът, отговарящ за социалната закрила, определя минималните парични суми, необходими за месечната издръжка на малолетно или непълнолетно дете в Република Хърватия, които следва да се плащат от родителя, който не живее с детето.

Минималните суми се определят като процент от средната нетна месечна заплата на лице, наето от юридически лица в Република Хърватия за предходната година, която е 1 148 EUR за 2023 г., публикувана от Хърватското статистическо бюро (*Državni zavod za statistiku*) (NN бр. 21/24), както следва:

1. за дете на възраст до 6 години — 17 % от средната заплата;
2. за дете на възраст между 7 и 12 години — 20 % от средната заплата; и
3. за дете на възраст между 13 и 18 години — 22 % от средната заплата.

По изключение може също да се определи и по-ниска сума за издръжка, която обаче е не по-малка от половината от задължителния минимален размер:

1. ако дължачият издръжката трябва да издържа две или повече деца, или
2. ако детето допринесе за издръжката си със собствените си приходи.

Веднъж годишно и най-късно до 1 април на текущата година министърът, отговарящ за социалната

закрила, определя таблиците относно средните потребности на ненавършило пълнолетие дете в съответствие с неговата възраст, доходите на родителя, длъжен да плаща издръжката, посочени в категориите за заплащане, и средните разходи за живот в Република Хърватия.

Получаващият издръжка и дължащият издръжка могат да поискат от съда да реши да увеличи или намали размера на издръжката, да прекрати издръжката или да промени начина, установен с предишно споразумение с изпълнителна сила, по което тя се изплаща, ако обстоятелствата са се променили.

Исковете за издръжка не подлежат на индексация в Република Хърватия.

9 9 Как и на кого ще бъде плащана издръжката?

Издръжката се изплаща на лицето и по начин, установен в съдебното решение.

10 10 Ако съответното лице (длъжникът) не плаща доброволно, какво действие може да бъде предприето, за да бъде принудено да плаща?

Ако дължащият издръжка не изплати издръжката доброволно, се образува и провежда изпълнително производство.

Принудителното изпълнение чрез запор на заплатата и други редовни доходи и парични средства по сметка — за целите на събирането на вземането за издръжка на детето — ще бъде извършено преди изпълнението на другите вземания, независимо от момента на възникването им.

В протокола от съдебното заседание или в специален нотариално заверен документ може да се запише съгласието на дължащия издръжка, че неговата заплата, пенсия или подобни парични приходи могат да бъдат иззети изцяло или частично за събирането на иск, предявен от кредитор по задължение за издръжка, както и че плащанията се извършват пряко към кредитора, упоменат в посочения документ. Такъв документ се издава в един екземпляр и има правната сила на окончателен изпълнителен лист.

11 11 Моля, опишете накратко всички ограничения, на които подлежи принудителното изпълнение, по-специално правилата за защита на длъжника и давностните и преклузивните срокове, във Вашата система за принудително изпълнение

Родителят, който не живее със своето малолетно или непълнолетно дете и не плаща издръжка за него, трябва да му изплати компенсация за неизплатената издръжка, която се изчислява от деня, в който е било установено правото на издръжка до деня на подаване на иска. Иск на дете срещу родител, който не го е издържал, подлежи на 5-годишен давностен срок, считано от деня, в който е възникнало задължението.

Съгласно член 226 от Закона за гражданските задължения (*Zakon o obveznim odnosima*) исковете за периодични плащания, дължими на годишна база или на по-кратки интервали, независимо от това дали са допълнителни вземания, като лихви, или искове, като например вземания за издръжка, при които самото право е изтекло, подлежат на давностен срок от 3 години, считано от датата, на която всяко плащане е дължимо.

Съгласно член 233 от Закона за гражданските задължения вземанията, установени с окончателно съдебно решение, решение на друг компетентен публичен орган, спогодба, постигната в съда или пред друг компетентен орган, или нотариален акт, имат давностен срок от 10 години, включително тези, по отношение на които е предвиден по-кратък давностен срок по закон.

Съгласно член 235 от Закона за гражданските задължения давностният срок започва да тече между родители и деца след изтичане на родителските права.

Съгласно член 172 от Закона за принудителното изпълнение (*Ovršni zakon*) следните активи не подлежат

на принудително изпълнение: доходи, получени като законоустановена издръжка, компенсация за влошено здравословно състояние или намалена или изгубена трудоспособност и компенсация за издръжка, изгубена поради смъртта на лицето, предоставя издръжката; доходи от обезщетения за физически увреждания, предоставени по разпоредбите за осигуряване в случай на увреждания; доходи от помощи за социална закрила; доходи от обезщетения за временна нетрудоспособност; доходи от детски надбавки, освен ако в специална разпоредба не е предвидено друго; доходи от стипендии и подпомагане за учащи се; възнаграждение за положен труд, плащано на осъдени лица, с изключение на вземания за законоустановена издръжка и вземания за компенсиране на вреди, причинени от престъпно деяние, извършено от осъденото лице; доходи, получени от грамоти и награди; обезщетения за майчинство и родителство, освен ако е предвидено друго в специален нормативен акт; други доходи, освободени от принудително изпълнение по специални разпоредби.

Съгласно член 173 от Закона за принудителното изпълнение то е ограничено, както следва:

1. Ако възнаграждението на длъжника в изпълнителното производство подлежи на принудително изпълнение, сумата в размер на две трети от средната нетна заплата в Република Хърватия е освободена от принудително изпълнение. Ако принудителното изпълнение се извършва за събиране на законоустановена издръжка, или иск за компенсиране на вреди, причинени от влошено здравословно състояние или намаление, или загуба на трудоспособност и за компенсиране на загубата на издръжка поради смъртта на лицето, което предоставя издръжката, сумата се определя като половината от средната нетна заплата в Хърватия, освен когато принудителното изпълнение се извършва с цел принудително събиране на средства, дължими като издръжка за дете. В такива случаи освободената от принудително изпълнение сума е една четвърт от средната нетна заплата (за служители на юридически лица в Хърватия през предходната година).
2. Ако длъжникът в изпълнителното производство е със заплата, която е по-ниска от средната нетна заплата за Хърватия, сумата, освободена от принудително изпълнение, е в размер на две трети от заплатата. Ако принудителното изпълнение се извършва за събиране на законоустановена издръжка, или иск за компенсиране на вреди, причинени от влошено здравословно състояние или намаление, или загуба на трудоспособност и за компенсиране на загубата на издръжка поради смъртта на лицето, което предоставя издръжката, сумата се определя като половината от нетната заплата на длъжника.
3. Понятието „средна нетна заплата“ по смисъла на параграф 1 от настоящия член е средната сума, плащана като месечна нетна заплата на лице, наето от юридическо лице в Хърватия за периода между януари и август на текущата година, която се определя от Хърватското статистическо бюро (*Državni zavod za statistiku*) и се публикува в *Narodne novine* (NN; Официален вестник на Република Хърватия) най-късно на 31 декември на текущата година. Определената по този начин сума се прилага през следващата година.
4. Разпоредбите на параграфи 1 и 2 от настоящия член се прилагат също така за принудително изпълнение при всяка компенсация, изплатена вместо заплата, компенсация за намалено работно време, компенсация за намалена заплата, пенсия, заплащане на военнослужещите и заплащане, което получават лица в резервни сили, докато са на военна служба, като на запор подлежат и всякакви други редовни парични доходи, плащани на граждански и военен персонал, с изключение на доходите, посочени в параграфи 5 и 6 от настоящия член.
5. Принудително изпълнение чрез запор върху доходи, получени от хора с увреждания като парично обезщетение за физически увреждания и като помощ за полагане на грижи, може да се извършва само с цел събиране на законово задължение за издръжка, или иск за компенсиране на вреди, причинени от влошено здравословно състояние или намаление, или загуба на трудоспособност и за компенсиране на загубата на издръжка поради смъртта на лицето, което е предоставяло поддръжка, в който случай сумата се определя на половината от тези доходи.
6. Принудително изпълнение чрез запор върху доходи, получени по договор за пожизнено подпомагане и договор за пожизнено плащане на годишна рента, както и доходи, получени по животозастрахователен договор, може да се извършва само върху частта от доходите, която надвишава главницата, използвана за изчисляване на размера на подпомагането за издръжка.

12 12 Съществува ли организация или орган, която или който би ми помогнал(а) да събера издръжката?

Хърватският институт за социална закрила трябва да води регистри на всички решения и съдебни спогодби, касаещи издръжка за малолетни или непълнолетни деца.

Когато хърватският институт за социална закрила получи окончателно съдебно решение или съдебна спогодба по отношение на издръжката за дете, той трябва да изпрати писмено известие относно правата и задълженията на родителя, с когото живее детето, и на родителя, който трябва да плаща издръжка, или на друго лице, посочено в член 288 от Закона за семейството, което трябва да плаща издръжка по силата на решението на съда или на съдебната спогодба.

С това известие Хърватският институт за социална закрила уведомява родителя, с когото детето живее, за следното:

1. Предупреждава родителя, че трябва да уведоми Хърватския институт за социална закрила, ако родителят, дължащ издръжка, не изпълнява задължението си редовно и изцяло; и
2. Определя условията, при които детето има право на временна издръжка в съответствие със специалните правила за временна издръжка.

В известието Хърватският институт за социална закрила предупреждава за следното родителя, който трябва да плаща издръжката, или лицето, посочено в член 288 от Закона за семейството, което трябва да плаща издръжка по силата на решението на съда или на съдебната спогодба:

1. че ще предяви наказателен иск срещу дължачия издръжка, който не изпълни задължението си в срок от петнадесет дни от деня, в който научи, че задължението за издръжка не се изпълнява редовно и в пълен размер; и
2. че Република Хърватия има право да си възстанови платените суми за временна издръжка в съответствие със специалните правила относно временната издръжка.

13 13 Могат ли организации (държавни или частни) да изплатят авансово цялата издръжка или част от нея вместо длъжника?

Когато хърватският институт за социална закрила получи окончателно съдебно решение или съдебна спогодба по отношение на издръжка за дете, той трябва да информира родителя, с когото детето живее, за условията, при които детето има право на временна издръжка в съответствие със специалните правила относно временната издръжка. При условията, предвидени в Закона за временната издръжка (*Zakon o privremenom uzdržavanju*), NN бр. 92/14), дете, което е хърватски гражданин и има местожителство в Хърватия, има право на временна издръжка. Съгласно този закон „дете“ означава лице, което все още не е навършило 18 години и което трябва да се издържа от родител въз основа на изпълнителна заповед.

Детето има право на временна издръжка, ако родителят, който не живее с детето, не успее, частично или изцяло, да изпълни своите задължения за издръжка, и ако изглежда вероятно, че бабата и дядото от страната на въпросния родител не допринасят за издръжката на детето поне в размера, определен от закона като временна издръжка.

Правото на временна издръжка продължава да съществува, докато дължачият издръжката възобнови нейното изплащане поне в размера, определен от закона като временна издръжка.

Детето има право на временна издръжка за най-много 3 години общо.

Временната издръжка се определя като 50 % от законоустановената минимална издръжка. Временната издръжка не може да бъде по-голяма от сумата на задължението за издръжка, определена с изпълнителната заповед.

Като изплаща временната издръжка, Република Хърватия приема правното положение на детето и правото да изиска издръжка в размер на платената временна издръжка, в допълнение към всички други

допълнителни права, които са прехвърлени към нея. При производство за събиране на вземането, посочено в член 25 от горепосочения закон, Република Хърватия е представлявана от съответната прокуратура.

В хърватския парламент тече законодателен процес по приемането на нов Закон за временната издръжка (*Zakon o privremenom uzdržavanju*). Предложеният нов закон улеснява упражняването на правата, разширява кръга на бенефициерите на права, увеличава размера на временната издръжка и удължава срока на правата. Ако другият родител все още не плаща издръжка, има вероятност вашите деца да могат да се възползват от временна издръжка съгласно новия Закон за временната издръжка след влизането му в сила.

14.14 Ако се намирам в тази държава членка и местопребиваването на длъжника е в друга държава:

14.1.1 Мога ли да получа съдействие от страна на орган или частна организация в тази държава членка?

Да. Съгласно Закона за прилагане на Регламент (ЕО) № 4/2009 на Съвета относно компетентността, приложимото право, признаването и изпълнението на съдебни решения и сътрудничеството по въпроси, свързани със задължения за издръжка (*Zakon o provedbi Uredbe Vijeća (EZ) br. 4/2009 u području nadležnosti, mjerodavnog prava, priznanja i izvršenja odluka te suradnju u stvarima koje se odnose na obveze uzdržavanja*), централният орган, отговарящ за прилагането на Регламент (ЕО) № 4/2009 на Съвета, е министерството, отговарящо за социалната закрила.

Органите, отговорни по силата на Регламент (ЕО) № 4/2009 на Съвета, са съдилищата и местните офиси на Хърватския институт за социална закрила, в съответствие с мандата и компетентността на тези органи.

Ако дадена страна, желаеща да събере издръжка, има обичайно местопребиваване в Хърватия, и длъжникът има обичайно местопребиваване в друга държава членка, страната може да поиска съдействието на Министерството на труда, пенсионната система, семейството и социалната политика (*Ministarstvo rada, mirovinskoga sustava, obitelji i socijalne politike*), което е обявено за централен орган на Република Хърватия за целите на прилагането на Регламент (ЕО) № 4/2009 на Съвета.

14.2 Ако това е така, по какъв начин мога да се свържа с този орган или с тази организация?

Те могат да се свържат с централния орган и/или органите, компетентни да действат в рамките на приложното поле на Регламент (ЕО) № 4/2009 на Съвета.

Данни за връзка с централния орган:

Министерство на труда, пенсионната система, семейството и социалната политика (*Ministarstvo rada, mirovinskoga sustava, obitelji i socijalne politike*)

Ulica Grada Vukovara 78

10110 Zagreb

Уебсайт: <https://mrosp.gov.hr/>

Електронна поща: pisarnica@mrosp.hr

Тел.: +385 1 555 7015

Факс: +385 1 555 7222

15 15 Ако се намирам в друга държава и длъжникът се намира в тази държава членка:

15.1 15.1 Мога ли да отправя молба пряко до такъв орган или такава частна организация в тази държава членка?

Не. Трябва да се свържете с централния орган на държавата, в която е обичайното местопребиваване на молителя, след което този централен орган ще изпрати молбата на централния орган на Република Хърватия в съответствие с член 55 от Регламент (ЕО) № 4/2009 на Съвета.

15.2 15.2 Ако това е така, как мога да се свържа с този орган или с тази организация и какво съдействие мога да получа?

Централният орган на държавата членка, в която е обичайното местопребиваване на молителя, изпраща молбата до Министерството на труда, пенсионната система, семейството и социалната политика, което е централният орган на Република Хърватия за прилагането на Регламент (ЕО) № 4/2009 на Съвета.

Данни за връзка с централния орган:

Министерство на труда, пенсионната система, семейството и социалната политика (*Ministarstvo rada, mirovinskoga sustava, obitelji i socijalne politike*)

Ulica Grada Vukovara 78

10110 Zagreb

Уебсайт: <https://mrosp.gov.hr/>

Електронна поща: pisarnica@mrosp.hr

Тел.: +385 1 555 7015

Факс: +385 1 555 7222

16 16 Тази държава членка обвързана ли е от Хагския протокол от 2007 г.?

Да.

17 17 Ако тази държава членка не е обвързана от Хагския протокол от 2007 г., кой ще бъде приложимият закон относно вземането за издръжка съгласно разпоредбите на нейното международно частно право? Кои са съответните разпоредби от международното частно право?

Не е приложимо.

18 18 Кои са разпоредбите относно достъп до правосъдие при трансгранични случаи съгласно структурата на глава V от Регламента за задълженията за издръжка?

Молителят се свързва с централния орган на държавата членка и се осигурява правна помощ на територията, обхваната от Регламент (ЕО) № 4/2009 на Съвета, в съответствие с членове 44—47, и когато е необходимо, се прилагат разпоредбите на Закона за безплатната правна помощ.

19 19 Какви мерки са приети от тази държава членка, за да бъде осигурено изпълнението на дейностите, описани в член 51 от Регламента за задълженията за издръжка?

Законът за прилагане на Регламент (ЕО) № 4/2009 на Съвета относно компетентността, приложимото право, признаването и изпълнението на съдебни решения и сътрудничеството по въпроси, свързани със задължения за издръжка, е приет (NN, бр. 127/2013), а Министерството на труда, пенсионната система, семейството и социалната политика е определено за централен орган за изпълнение на Регламент (ЕО) № 4/2009 на Съвета.

За допълнителна информация:

1. Закон за семейството (*Obiteljski zakon*), NN бр. 103/15, 98/19, 47/20 и 49/23
2. Закон за принудителното изпълнение (*Ovršni zakon*), NN бр. 112/12, 25/13, 93/14, 55/16, 73/17, 131/20 и 114/22
3. Закон за международното частно право (*Zakon o međunarodnom privatnom pravu*), NN бр. 101/17
4. Закон за безплатната правна помощ (*Zakon o besplatnoj pravnoj pomoći*), NN, бр. 143/13 и 98/19
5. Закон за прилагане на Регламент (ЕО) № 4/2009 на Съвета относно компетентността, приложимото право, признаването и изпълнението на съдебни решения и сътрудничеството по въпроси, свързани със задължения за издръжка (*Zakon o provedbi Uredbe Vijeća (EZ) br. 4/2009 u području nadležnosti, mjerodavnog prava, priznanja i izvršenja odluka te suradnji u stvarima koje se odnose na obveze uzdržavanja*), NN, бр. 127/13
6. Граждански процесуален закон (*Zakon o parničnom postupku*), NN бр. 53/91, 91/92, 58/93, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 02/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22 и 114/22
7. Закон за времената издръжка (*Zakon o privremenom uzdržavanju*), NN бр. 92/14

Тази уеб страница е част от „Вашата Европа“.

Ще се радваме да получим вашите [коментари](#) относно полезността на предоставената информация.

Последна актуализация: 01/04/2025

Версията на националния език на тази страница се поддържа от съответното звено за контакт към Европейската съдебна мрежа. Преводите са направени от Европейската комисия. Възможно е евентуални промени, въведени в оригинала от компетентните национални органи, все още да не са отразени в преводите. Нито ЕСМ, нито Европейската комисия поемат каквато и да е отговорност по отношение на информацията или данните, които се съдържат или са споменати в този документ. Моля, посетете рубриката „Правна информация“, за да видите правилата за авторските права за държавата-членка, отговорна за тази страница.